

«Справедливість для всіх»; Аналітичний центр «ЮрФем», 2023. 115 с. URL : <https://jurfem.com.ua/wp-content/uploads/2023/04/«Гендерний-вимір-війни»-Аналітичне-дослідження-2.pdf>.

4. Грицанюк В. Особливості запобігання гендерно зумовленому насильству в Україні. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. № 2. С. 46–51.

5. Терещук М. Вплив війни на гендерні стереотипи та ролі жінок та чоловіків у військовому контексті. *Гендерна політика в умовах воєнного стану: правовий вимір: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Одеса, 15 черв. 2023 р.). Одеса, 2023. С. 178–181.

Дмитро ПЕТРУШИН

доцент кафедри спеціальної фізичної підготовки Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат наук з фізичного виховання та спорту

<https://orcid.org/0000-0001-9207-0804>

**ГЕНДЕРНИЙ ПІДХІД У ФІЗИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ВИКЛИКИ,
МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Гендерний підхід у фізичній підготовці майбутніх поліцейських є важливим аспектом забезпечення рівних можливостей у правоохоронній діяльності. Сучасні вимоги до поліцейських передбачають не лише високий рівень фізичної підготовки, а й відповідність принципам рівності. Інтеграція гендерного підходу дозволяє створити більш ефективну та інклюзивну систему підготовки правоохоронців. Основна мета цієї доповіді – розглянути проблеми та перспективи впровадження гендерного підходу у фізичну підготовку майбутніх поліцейських, а також визначити його вплив на адаптацію нормативів та організацію тренувального процесу.

Гендерний підхід у фізичній підготовці базується на врахуванні фізіологічних і психологічних відмінностей чоловіків і жінок. Це вимагає розробки диференційованих методик тренувань, які сприяють підвищенню рівня фізичної підготовленості незалежно від статі. Окрім цього, нормативно-правова база повинна гарантувати рівний доступ до ресурсів та можливостей у навчальному процесі.

Одним із головних викликів є існування стереотипів щодо фізичних можливостей жінок у правоохоронних органах, що може призводити до дискримінації при прийнятті на службу або в процесі навчання. Також виникають труднощі з адаптацією фізичних нормативів для представників обох статей, оскільки традиційно вони були орієнтовані переважно на чоловіків. Іншими важливими аспектами є нестача кваліфікованих тренерів, які враховували б гендерні особливості в фізичній підготовці, а також необхідність удосконалення навчальних програм з урахуванням міжнародного досвіду.

Застосування гендерного підходу передбачає розробку диференційованих програм фізичної підготовки, що враховують потреби всіх курсантів, незалежно від статі. Використання сучасних методів тренувань, таких як функціональні тренування, індивідуалізовані навантаження та психологічна підтримка, сприяє рівномірному фізичному розвитку. Також важливим є врахування міжнародного досвіду впровадження ефективних методик навчання та сприяння рівним можливостям у професійній підготовці.

Для покращення фізичної підготовки необхідно розробити спеціальні тренінги для інструкторів, які дозволять їм враховувати гендерні особливості під час навчання. Також слід оптимізувати фізичні нормативи, щоб вони відповідали реальним професійним вимогам до поліцейських. Важливо запровадити систему моніторингу ефективності фізичної підготовки, що враховувала б гендерні аспекти, та активно співпрацювати з міжнародними організаціями для впровадження кращих світових практик у цій сфері.

Гендерний підхід у фізичній підготовці майбутніх поліцейських є необхідним елементом сучасного правоохоронного процесу. Його впровадження сприяє підвищенню ефективності підготовки та майбутньої професійної діяльності, забезпечуючи рівні можливості для всіх курсантів. Подолання стереотипів, удосконалення методик тренувань та

врахування міжнародного досвіду дозволять створити більш інклюзивну та продуктивну систему фізичної підготовки. Подальші дослідження в цій сфері допоможуть покращити якість підготовки кадрів та адаптувати фізичні нормативи до реальних умов служби.

1. Білик О. І. Гендерні аспекти фізичної підготовки працівників правоохоронних органів. *Вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2020. № 2. С. 85–92.
2. Гончаренко О. М. Теоретико-методичні основи фізичної підготовки працівників поліції : монографія. Київ : НАВС, 2018. 214 с.
3. Денисенко В. М. Фізична підготовка майбутніх поліцейських у контексті міжнародного досвіду. *Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*. 2021. Вип. 2 (132). С. 98–104.
4. Климов С. В. Гендерна рівність у системі професійної підготовки поліцейських. *Право і безпека*. 2019. № 3 (74). С. 117–123.
5. Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських : наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16#Text>.
6. Міжнародний досвід фізичної підготовки правоохоронців / під ред. І. В. Петрова. Харків : Право, 2020. 276 с.
7. Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України : наказ МВС України від 26.01.2016 № 50. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0260-16#Text>.
8. Панасенко І. О. Стереотипи щодо фізичної підготовки жінок у правоохоронних органах. *Гуманітарний вісник*. 2022. № 1 (45). С. 56–62.
9. Фізична підготовка поліцейських: світовий досвід та національні особливості : кол. монографія. Київ : КНУВС, 2021. 312 с.

Руслана СОДОМА

доцент кафедри права та менеджменту
у сфері цивільного захисту
кандидат економічних наук, доцент
<https://orcid.org/0000-0002-5020-6440>

Ігор ІЛЬЧИШИН, аспірант

(Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності,
м. Львів, Україна)

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ БАР'ЄРИ ТА МОЖЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В РИЗИК-ОРІЄНТОВАНЕ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМИ ПРОЕКТАМИ

Гендерна рівність та рівноправне залучення жінок і чоловіків до процесів регіонального розвитку є ключовими аспектами сучасної державної політики та міжнародних ініціатив. У контексті сталого розвитку суспільства, інтеграція гендерного підходу в управління регіональними проектами має стратегічне значення, оскільки сприяє підвищенню ефективності прийняття управлінських рішень, зменшенню соціальних ризиків та підвищенню рівня інклюзивності управлінських процесів.

В умовах ризик-орієнтованого управління регіональними проектами гендерна інтеграція може стати важливим механізмом мінімізації загроз, пов'язаних із соціальною нерівністю, дискримінацією та неефективним використанням кадрового потенціалу. Однак на практиці цей процес стикається з численними інституціональними бар'єрами, які перешкоджають повноцінному впровадженню гендерного підходу в регіональне управління.

До основних інституціональних бар'єрів, що обмежують впровадження гендерно-чутливих підходів у регіональному управлінні, належать такі аспекти:

1. **Нормативно-правові обмеження та неузгодженість законодавства.** Незважаючи на наявність міжнародних та національних нормативних актів, спрямованих на забезпечення гендерної рівності, їх реалізація на рівні регіонального управління залишається фрагментарною. Основними міжнародними документами, які встановлюють стандарти гендерної рівності, є [4]:

- Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW);